

- 1 و در سال یازدهم در غره ماه واقع شد که کلام خداوند بر من نازل شده، گفت:
- 2 «ای پسر انسان چونکه صور دربار اورشلیم می‌گوید هه، دروازه‌ها شکسته شد و حال به من منتقل گردیده است؛ و چون او خراب گردید من توانگر خواهم شد.
- 3 بنابراین خداوند یهوه چنین می‌گوید: هان ای صور من به ضدّ تو می‌باشم و امّت‌های عظیم بر تو خواهم برانگیخت به نهجی که دریا امواج خود را برمی‌انگیزاند.
- 4 و حصار صور را خراب کرده، بُرجهایش را منهدم خواهند ساخت و غبارش را از آن خواهم رُفت و آن را به صخره‌ای صاف تبدیل خواهم نمود.
- 5 و او محلّ پهن کردن دامهادر میان دریا خواهد شد، زیرا خداوند یهوه می‌فرماید که من این را گفته‌ام. و آن تاراج امّت‌ها خواهد گردید.
- 6 و دخترانش که در صحرا می‌باشند، به شمشیر کشته خواهند شد. پس ایشان خواهند دانست که من یهوه هستم.»
- 7 زیرا خداوند یهوه چنین می‌فرماید: «اینک من نبوکدرصرّ پادشاه بابل، پادشاه پادشاهان را از طرف شمال بر صور با اسبان و ارابه‌ها و سواران و جمعیت و خلق عظیمی خواهم آورد.
- 8 و او دختران تو را در صحرا به شمشیر خواهد کشت. و بُرجها به ضدّ تو بنا خواهد نمود. و سنگرها در برابر تو خواهد ساخت و مَترسها در برابر تو برپا خواهد داشت.
- 9 و منجیقهای خود را بر حصارهای آورده، برجهای خود منهدم خواهد ساخت.
- 10 و اسبانش آنقدر زیاد خواهد بود که گرد آنها تو را خواهد پوشانید. و چون به دروازه‌های داخل شود چنانکه به شهر رخنه‌دار درمی‌آیند، حصارهای از صدای سواران و ارابه‌ها و کالسکه‌ها متزلزل خواهد گردید.
- 11 و به سُمّ اسبان خود همه کوجهای را پایمال کرده، اهل تو را به شمشیر خواهد کشت. و بناهای فخر تو به زمین خواهد افتاد.
- 12 و توانگری تو را تاراج نموده، تجارت تو را به یغما خواهند برد. و حصارهای را خراب نموده، خانه‌های مرغوب تو را منهدم خواهند نمود. و سنگها و چوب و خاک تو را در آب خواهند ریخت.
- 13 و آواز نغمات تو را ساکت خواهم گردانید که صدای عودهای دیگر مسموع نشود.
- 14 و تو را به صخره‌ای صاف مبدّل خواهم گردانید تا محلّ پهن کردن دامها بشوی و بار دیگر بنا نخواهی شد. زیرا خداوند یهوه می‌فرماید: من که یهوه هستم این را گفته‌ام.»
- 15 خداوند یهوه به صور چنین می‌گوید: «آیا جزیره‌ها از صدای انهدام تو متزلزل نخواهد شد هنگامی که مجروحان ناله کشند و در میان تو کشتار عظیمی بشود؟
- 16 و جمیع سروران دریا از کرسیهای خود فرود آیند. و ردهای خود را از خود بیرون کرده، رخوت فلابدوزی خویش را بکنند. و

به ترسها ملّبس شده، بر زمین بنشینند و آنّا فائاً لرزان گردیده، دربارِ تو متحیر شوند.

17 پس برای تو مرثیه خوانده، تو را خواهند گفت: ای که از دریا معمور بودی چگونه تباه گشتی! آن شهر نامداری که در دریا زورآور می‌بود که با ساکنان خود هیبت خویش را بر جمیع سکنه دریا مستولی می‌ساخت.

18 الاّ ن در روز انهدام تو جزیره‌ها می‌لرزند، و جزایری که در دریا می‌باشند، از رحلت تو مدهوش می‌شوند.

19 زیرا خداوند یهوه چنین می‌گوید: چون تو را شهر مخروب مثل شهرهای غیر مسکون گردانم و لّجه‌ها را بر تو برآورده، تو را به آبهای بسیار مستور سازم،

20 آنگاه تو را با آنانی که به هاویه فرو می‌روند، نزد قوم قدیم فرود آورده، تو را در اسفلهای زمین در خرابه‌های ابدی با آنانی که به هاویه فرو می‌روند ساکن خواهم گردانید تا دیگر مسکون نشوی و دیگر جلال تو را در زمین زندگان جای نخواهم داد.

21 و خداوند یهوه می‌گوید: تو را محلّ وحشت خواهم ساخت که نابود خواهی شد و تو را خواهند طلبید امّا تا ابدالاً باد یافت نخواهی شد.»